

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 7C/147/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3511201030
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Stanislava Mikláňková
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2013:3511201030.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom pred samosudkyňou Mgr. Stanislavou Mikláňkovou v právnej veci navrhovateľa: Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., Mamatyova 17, Bratislava, IČO: 35 937 874, proti odporcovi 1/ t.č. plnoletá L. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXX a 2/ V. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXX, zastúpený zákonnou zástupkyňou J. L., bytom K. XXX, právne zastúpení Mgr. Ľubomírom Karikom, advokátom so sídlom Myjava, M.R.Štefánika 638/56 o zaplatenie 279,51 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Návrh sa zamietá.

II. Navrhovateľ je povinný zaplatiť právnomu zástupcovi odporcov 1) a 2) trovy konania vo výške 325,55 Eur do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa podaným návrhom doručeným súdu dňa 09.02.2011 voči odporcovi 1/ a 2/, zastúpení zákonnou zástupkyňou, matkou, domáhal, aby súd zaviazal odporcu 1/ na zaplatenie sumy vo výške 139,75 eur a voči odporcovi 2/ zaplatenia sumy vo výške 139,75 eur. Uviedol, že poručiteľ B. L. bol poistencom navrhovateľa v období od 01.01.1995 do 23.02.2005 a ako osobe SZČO s kategóriou 41 mu vznikla povinnosť platiť poistné na zdravotné poistenie v období od 1/1995 do 6/1997, od 7/1997 do 11/2002 v zmysle ust. § 10 ods. 1, § 12 ods. 5, § 16 ods. 2, § 18 od. 2 z.č. 273/1994 Z.z.. Navrhovateľ po úmrtí poručiteľa vykonal kontrolu podľa § 9 z.č. 581/2004 Z.z., kde bolo zistené, že poručiteľ neuhradil platby zdravotného poistenia za obdobia od 1/1995 do 6/1997, od 7/1997 do 11/2002 a tak mu vznikol nedoplatok na zdravotnom poistení v sume 4.167,61 eur. V zmysle uznesenia Okresného súdu č.k. 10D/16/2009, nadobudli odporcovia čistú hodnotu dedičstva v sume 279,51 eur po poručiteľovi B. L., zomr. dňa XX.XX.XXXX. V zmysle ust. § 470 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka prešli dlhy poručiteľa na dedičov. Dedič zodpovedá za poručiteľove dlhy, ktoré na neho prešli, celým svojim majetkom až do výšky ceny nadobudnutého dedičstva, t.j. do sumy 279,51 eur.

Platobným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 04.01.2012, č.k 8Ro/138/2011-9 súd návrhu navrhovateľa v celom rozsahu vyhovel. Odporkyňa voči uvedenému platobnému rozkazu podala odpor. Uviedla, že na základe uznesenia Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 01.04.2010, sp. zn. 10D/16/2009, po poručiteľovi B. L., zomr. dňa XX.XX.XXXX, predstavuje čistú hodnotu dedičstva po poručiteľovi sumu 279,51 eur. Matka maloletých detí ako zákonná zástupkyňa oznámila navrhovateľovi, že nemá povinnosť plniť nad rámec zdedenej výšky dedičstva, pričom pohľadávku po poručiteľovi neuhradila.

Podľa § 174 ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.), ak čo len jeden z odporcov podá včas odpor s odôvodnením vo veci samej, zrušuje sa tým platobný rozkaz v plnom rozsahu a súd nariadi pojednávanie.

Uznesením Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 12.11.2012, č.k. 7C/147/2012-43 súd konanie zastavil, právnomu zástupcovi odporcov v 1/ a 2/ rade priznal náhradu trov konania vec po právoplatnosti tohto uznesenia postúpil Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou so sídlom v Bratislave. Uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 07.05.2013, č.k. 17Co/71/2013-58 súd uznesenie okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

S poukazom na právoplatné rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sa súd nezaoberal otázkou právomoci a skúmania súkromnoprávneho či verejnoprávneho vzťahu.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením návrhu, výsluchom účastníkov konania, uznesením Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 01.04.2010, sp. zn. 10D/16/2009, priebehom poisťiek poručiteľa, saldom detailného poisťného poručiteľa za obdobie od 01.01.1995 do 04.02.2011.

Zo salda detailného poisťného poručiteľa za obdobie od 01.01.1995 do 04.02.2011 súd zistil, že navrhovateľ eviduje voči poručiteľovi pohľadávku za obdobie od 01.1995-06.1997 vo výške 353,61 eur so splatnosťou dňa 18.06.1998, za obdobie od 07.1997-04.2002 vo výške 2.931,32 eur so splatnosťou dňa 24.08.2002, za obdobie od 07.1997-04.2002 vo výške 787,89 eur so splatnosťou dňa 24.08.2002, za obdobie od 05.2002-05.2002 vo výške 13,94 eur so splatnosťou dňa 08.06.2002, za obdobie od 06.2002-06.2002 vo výške 13,94 eur so splatnosťou dňa 08.07.2002, za obdobie od 07.2002-07.2002 vo výške 13,94 eur so splatnosťou dňa 08.08.2002, za obdobie od 08.2002-08.2002 vo výške 13,94 eur so splatnosťou dňa 08.09.2002, za obdobie od 09.2002-09.2002 vo výške 13,94 eur so splatnosťou dňa 08.10.2002, za obdobie od 10.2002-10.2002 vo výške 13,94 eur so splatnosťou dňa 08.11.2002, za obdobie od 11.2002-11.2002 vo výške 13,94 eur so splatnosťou dňa 08.12.2002.

Na základe uznesenia Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 01.04.2010, sp. zn. 10D/16/2009, po poručiteľovi B. L., zomr. dňa XX.XX.XXXX, celý predmet dedičstva nadobúdajú odporcovia v 1. a 2. rade, každý v 1. Všeobecná hodnota dedičstva je vo výške 2.426,14 eur, výška pasív vo výške 2.146,63 eur a čistá hodnota dedičstva 279,51 eur. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 30.04.2010.

Podľa § 7 ods. 1, 2, 3 O.s.p., v občianskom súdnom konaní súdy prejednávajú a rozhodujú spory a iné právne veci, ktoré vyplývajú z občianskoprávných, pracovných, rodinných, obchodných a hospodárskych vzťahov, pokiaľ ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú o nich iné orgány. V občianskom súdnom konaní súdy preskúmavajú aj zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy a zákonnosť rozhodnutí, opatrení alebo iných zásahov orgánov verejnej moci a rozhodujú o súlade všeobecne záväzných nariadení orgánov územnej samosprávy vo veciach územnej samosprávy so zákonom a pri plnení úloh štátnej správy aj s nariadením vlády a so všeobecne záväznými právnymi predpismi ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy, pokiaľ ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú o nich iné orgány. Iné veci prejednávajú a rozhodujú súdy v občianskom súdnom konaní, len ak to ustanovuje zákon.

Podľa § 85h ods. 1, 2, 3 Zákona č. 581/2004 Z.z., zdravotná poisťovňa uplatňuje na úrade nárok na dlžné poistné, nárok na poplatok z omeškania z neodvedeného alebo oneskorene odvedeného poisťného na zdravotné poistenie, na ktoré mala zdravotná poisťovňa nárok podľa predpisov účinných do 31. decembra 2004. Zdravotná poisťovňa vymáha pohľadávky na poistnom, vrátane poplatku z omeškania z neodvedeného alebo oneskorene odvedeného poisteného na zdravotné poistenie, na ktoré mala zdravotná poisťovňa nárok podľa predpisov účinných do 31. decembra 2004 na základe právoplatného rozhodnutia úradu. Úrad vydáva platobné výmery vo veciach poplatkov z omeškania, ak ide o pohľadávky na poistnom vyplývajúce z neodvedeného alebo oneskorene odvedeného poisťného na zdravotné poistenie, na ktoré mala zdravotná poisťovňa nárok podľa predpisov účinných do 31. decembra 2004.

Podľa § 87 bod 1 Zákona č. 581/2004 Z.z. o zdravotných poisťovniach, dohľade nad zdravotnou starostlivosťou a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom od 01.11.2004 zrušuje sa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 273/1994 Z.z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriadení rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní v znení neskorších predpisov.

Podľa § 18 ods. 1 písm. a) bod 3 Zákona č. 581/2004, Úrad vykonáva dohľad nad verejným zdravotným poistením s tým, že vydáva rozhodnutia o pohľadávkach na poistnom uplatnených zdravotnou poisťovňou, poistencom alebo platiteľom poistného platobným výmerom.

V zmysle ust. § 470 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka, dedič zodpovedá do výšky ceny nadobudnutého dedičstva za primerané náklady spojené s pohrebom poručiteľa a za poručiťelove dlhy, ktoré na neho prešli poručiťelovou smrťou. Ak je viac dedičov, zodpovedajú za náklady poručiťelovho pohrebu a za dlhy podľa pomeru toho, čo z dedičstva nadobudli, k celému dedičstvu.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až § 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 100 ods. 2 Občianskeho zákonníka premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 32 ods. 1 zákona č. 580/2004 Z.z. o zdravotnom poistení, na poistné, poplatky z omeškania, poplatky za nesplnenie oznamovacej povinnosti a pokuty, ktoré bol platiteľ povinný uhradiť do účinnosti tohto zákona, sa vzťahuje desaťročná premlčacia lehota takto:

- a) na poistné odo dňa splatnosti,
- b) na poplatky z omeškania odo dňa nároku zdravotnej poisťovne na predpísanie poplatkov z omeškania,
- c) na poplatky za nesplnenie oznamovacej povinnosti od posledného dňa, keď mohla byť oznamovacia povinnosť riadne splnená,
- d) na pokuty odo dňa nesplnenia povinnosti.

Právnym účinkom premlčania nie je zánik práva prislúchajúceho veriteľovi, následkom premlčania je iba zánik nároku, t.j. vymáhateľnosti daného práva. Ak sa dlžník premlčania práva v súdnom konaní dovoľá, nemožno veriteľovi uplatnené právo priznať.

Ako už bolo uvedené vyššie, splatnosť prvého poistného za obdobie od 01.1995-06.1997 vo výške 353,61 eur nastala dňa 18.06.1998. Už tohto dňa mohol navrhovateľ uplatniť právo na zaplatenie poistného, mohol ho po prvý raz vykonať (okamih actio nata) a preto týmto dňom začala plynúť desaťročná premlčacia doba. Uplynutím desaťročnej premlčacej doby dňom 19.06.2008 došlo k premlčaniu práva navrhovateľa na zaplatenie dlžného poistného, nakoľko navrhovateľ podal návrh na súd až dňa 09.02.2011. Pokiaľ sa teda odporcovia v 1. a 2. rade v tomto konaní premlčania dovoľali, súd z dôvodu premlčania nemohol navrhovateľovi priznať poistné v čiastke 353,97 Eur, na ktoré mu vzniklo právo do zániku poistenia.

V danom prípade však súd aplikoval zákonné ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka a prihliadol na vznesenú námietku premlčania v rámci trojročnej premlčacej lehote, s poukazom na súkromnoprávny vzťah, keď pohľadávku poručiteľa za obdobie od 01.1995-06.1997 vo výške 353,61 eur so splatnosťou dňa 18.06.1998, si mohol navrhovateľ uplatniť prvý raz 19.06.1998, pričom lehota mu uplynula dňa 19.06.2001, pohľadávku za obdobie od 07.1997-04.2002 vo výške 2.931,32 eur so splatnosťou dňa 24.08.2002, si mohol navrhovateľ uplatniť prvý raz 25.08.2002, pričom lehota mu uplynula dňa 25.08.2005, za obdobie od 07.1997-04.2002 vo výške 787,89 eur so splatnosťou dňa 24.08.2002, si mohol navrhovateľ uplatniť prvý raz 25.08.2002, pričom lehota mu uplynula dňa 25.08.2005, za obdobie od 05.2002-05.2002 vo výške 13,94 eur so splatnosťou dňa 08.06.2002, si mohol navrhovateľ uplatniť prvý raz 09.06.2002, pričom lehota mu uplynula dňa 09.06.2005, za obdobie od 06.2002-06.2002 vo výške 13,94 eur so splatnosťou dňa 08.07.2002, si mohol navrhovateľ uplatniť prvý raz 09.07.2002, pričom lehota mu uplynula dňa 09.07.2005, za obdobie od 07.2002-07.2002 vo výške 13,94 eur so splatnosťou dňa 08.08.2002, si mohol navrhovateľ uplatniť prvý raz 09.08.2002, pričom lehota mu uplynula dňa 09.08.2005, za obdobie od 08.2002-08.2002 vo výške 13,94 eur so splatnosťou dňa 08.09.2002, si mohol navrhovateľ uplatniť prvý raz 09.09.2002, pričom lehota mu uplynula dňa 09.09.2005, za obdobie od 09.2002-09.2002 vo výške 13,94 eur so splatnosťou dňa 08.10.2002, si mohol navrhovateľ uplatniť prvý raz 09.10.2002, pričom lehota mu uplynula dňa 09.10.2005, za obdobie od

10.2002-10.2002 vo výške 13,94 eur so splatnosťou dňa 08.11.2002, si mohol navrhovateľ uplatniť prvý raz 09.11.2002, pričom lehota mu uplynula dňa 09.11.2005, za obdobie od 11.2002-11.2002 vo výške 13,94 eur so splatnosťou dňa 08.12.2002 si mohol navrhovateľ uplatniť prvý raz 09.12.2002, pričom lehota mu uplynula dňa 09.12.2005.

Súd preto návrh navrhovateľa ako nedôvodný, z dôvodu vznesenej námietky premlčania, zamietol. Neobstojí tvrdenie navrhovateľa, že uznesenie o skutočnosti, kto je dedičom po poručiťovi nadobudlo právoplatnosť dňa 30.04.2010, pričom k splatnosti poisťných pohľadávok došlo ešte za života dlžníka - poručiťeľa. Navrhovateľ mal dostatok času na uplatnenie svojich nárokov, pričom návrh podal na tunajší súd až dňa 09.02.2011.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Dobré mravy predstavujú mimoprávne normy správania a predstavujú mimoprávny morálny normatívny systém. Dobré mravy ako nepísané morálne normy samy o sebe nie sú prameňom práva, ale ich normatívnosť a záväznosť sa odvíja od právnych noriem, ktoré na ne odkazujú. Len na základe uvedených blanketných noriem obsiahnutých v písanom práve súkromného práva sa následne dobré mravy, ako nenormatívny systém, stáva súčasťou právneho poriadku a ich dodržiavanie požíva právnu ochranu vrátane ochrany súdnej. Je nepochybné, že právny predpis dáva dobrým mravom značnú vážnosť a silu, avšak nikde ich nešpecifikuje a nekonkretizuje, čo je do značnej miery logické a správne, pričom posudzovanie, čo je boni mores, čiže v súlade s dobrými mravmi, v danom prípade je na úvahe súdu. Podľa Najvyššieho súdu Slovenskej republiky dobré mravy (boni mores) patria k zásadám súkromného práva, bývajú užívané ako kritérium obmedzujúce subjektívne práva v ich obsahu alebo častejšie obmedzujúce výkon subjektívnych práv. Dobré mravy, hoci sú zákonným pojmom, a teda majú funkciu normotvornú, nie sú zákonom definované. Ústavný súd Českej republiky pojem dobré mravy vymedzil nasledovne: dobré mravy sú súhrnom etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je mnohokrát zabezpečované i právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti.3) Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 32 Odo 174/2005, dobré mravy sú skôr meradlom etického hodnotenia konkrétnej situácie a jej súladu so všeobecne uznávanými pravidlami slušnosti a poctivého konania. Rozpor právneho úkonu s dobrými mravmi je potrebné v každom prípade posudzovať individuálne, s prihliadnutím ku konkrétnym okolnostiam konania účastníka v príslušnom období a k jeho vtedajšiemu postaveniu. Súlad s dobrými mravmi musí byť posudzovaný vždy bez ohľadu na to, že obsah bol výsledkom slobodnej dohody medzi účastníkmi a taktiež bez ohľadu na to, kto prípadný rozpor s dobrými mravmi zavinil alebo či niektorá zo strán bola v dobrej viere.4) Ďalšiu definíciu pojmu dobré mravy, s ktorou sa možno stotožniť, ponúkol Krajský súd v Brne, pričom poukázal na premenlivosť a neustály vývoj pojmu dobré mravy - dobrými mravmi spoločnosti je nutné chápať súhrn určitých etických a kultúrnych noriem spoločnosti, z ktorých niektoré sú trvalou a nemennou súčasťou ľudskej spoločnosti, iné spolu so spoločnosťou podliehajú vývoju.5) <<http://www.epi.sk/Templates/LoadModule.aspx?Template=%7e%2fTemplates%2fTMain.ascx&Src=%7e%2fModuleDL%2fEditArticle.ascx&ModuleID=29>> Dobré mravy sú akýmsi kódexom morálnych pravidiel, ktoré nie sú právnymi normami, ale aj napriek tomu im pozitívne právo prostredníctvom odkazov priznáva svoju vážnosť a právnu relevanciu a snaží sa im poskytovať aj právnu ochranu. Len darmo by sme hľadali zákonnú definíciu pojmu dobré mravy, pretože neexistuje a výklad tohto pojmu zostáva na pleciach teórie a súdnej praxe. Dobré mravy, ako základné morálne normy zachovávané prevažnou väčšinou spoločnosti, tiež podliehajú svojmu prirodzenému vývoju a vývinu, a preto ich vymedzenie je i z praktického hľadiska nemožné. Je len logické, že to, čo bolo pred 40 rokmi neprípustné a amorálne, je dnes bežné a naopak. Tak, ako sa spoločnosť vyvíja, vyvíjajú sa s ňou aj morálne normy ako pravidlá správania sa v spoločnosti. Uvedený názor konštatoval i Najvyšší súd ČR vo svojom rozhodnutí 32 Odo 174/2005, podľa ktorého dobré mravy netvoria uzavretý a petrifikovaný normatívny systém.

Ustanovenie § 3 Občianskeho zákonníka <<http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=~/Main/TArticles.ascx&phContent=~/ZzSR/>

ShowRule.ascx&RuleId=0&FragmentId1=3343690&FragmentId2=3977640> však zakotvuje základné podmienky tzv. chráneného výkonu subjektívnych práv. V zmysle teórie súkromného práva takýmito podmienkami je kumulatívne splnenie nasledovných predpokladov:

- a) existencia práva v dobe výkonu (t. j. aktom aplikácie práva nemôže dôjsť k založeniu neexistujúceho práva alebo povinnosti)⁹)
- b) musí byť uplatnený v súlade so zákonom, byť primeraný s ohľadom na cieľ, ktorý má byť dosiahnutý, a zároveň musí byť v súlade s dobrými mravmi.

Prvý predpoklad výkonu práva je jeho existencia. Bez existencie subjektívneho práva nemôžeme hovoriť o výkone práva, ale o protiprávnom úkone. Z uvedeného vyplýva, že aj § 3 ods. 1 OZ <<http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=~/Main/TArticles.ascx&phContent=~/ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=0&FragmentId1=3977638&FragmentId2=3977638>> sa môže vzťahovať len na výkon existujúcich práv.

Z hľadiska druhého predpokladu § 3 ods. 1 OZ <<http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=~/Main/TArticles.ascx&phContent=~/ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=0&FragmentId1=3977638&FragmentId2=3977638>> upravuje, že zákonný rámec výkonu práva nespĺňa taký výkon, ktorý bez právneho dôvodu zasahuje do práv a oprávnených záujmov iných alebo je v rozpore s dobrými mravmi. Subjekt vykonávajúci právo musí jeho výkon realizovať v súlade so zákonom, jeho realizácia musí byť primeraná s ohľadom na cieľ, ktorý má byť dosiahnutý (t. j. nesmie ísť o tzv. šikanózný výkon práva) a musí byť v súlade s dobrými mravmi. V prípade realizácie práva vo vzájomnom strete s iným právom, výkon práva musí byť realizovaný v súlade s kolíznymi normami obsiahnutými v Občianskom práve alebo, ak takýchto kolíznych noriem niet, v súlade so zásadami Občianskeho práva.

Právo a povinnosť ako spoločenská kategória sa realizuje v spoločenskom živote, a preto voľnosť výkonu práva je obmedzená rovnakou možnosťou výkonu práva ostatnými subjektmi práva. Výkon práva, ktorý zasahuje bez právneho dôvodu do práv a oprávnených záujmov iných, je prejavom šikanózneho výkonu práva, t. j. ide o výkon práva realizovaného nie za účelom dosiahnutia určitého, napr. ekonomického, cieľa, ale v úmysle poškodenia (tzv. dolus coloratus) iného subjektu. Takýto výkon práva je v rozpore s absolútnym zákazom vyjadreným v § 3 ods. 1 OZ. <<http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=~/Main/TArticles.ascx&phContent=~/ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=0&FragmentId1=3977638&FragmentId2=3977638>>

Rovnako v rozpore s absolútnym zákazom je výkon práva v rozpore s dobrými mravmi, za výkon ktorého (konanie contra bonos mores), či už formou právneho úkonu alebo faktickým správaním, rozumieme také konanie, ktoré sa nachádza v elementárnom rozpore s názorom a mienkou prevažnej väčšiny spoločnosti o otázke, aký by mal byť výkon tohto práva, aby dodržiaval a zachovával morálne a etické zásady spoločnosti. Ide najmä o rešpektovanie hodnôt ako slušnosť, poctivosť, morálka, a pod. Dobré mravy preto predstavujú určitý materiálny korektív, ktorý je potrebné uplatniť v prípade, ak právne predpisy jeho uplatnenie pripúšťajú, najmä z dôvodu, že do obsahu právnych predpisov nie je možné zapracovať všetky situácie, ktoré život priniesie.

Nedodržanie podmienok výkonu práva uvedených v § 3 ods. 1 OZ <<http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=~/Main/TArticles.ascx&phContent=~/ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=0&FragmentId1=3977638&FragmentId2=3977638>> a prekročenie zákonného rámca výkonu práva predstavuje exces, ktorého následkom je, že takýto výkon práva nemôže požívať právnu ochranu. Vybočenie z rámca zákonných podmienok výkonu práva má za následok, že na inak zákonný výkon práva sa uplatňuje celý rad sankcií. Sankcie, ktoré je možné uplatniť na výkon práva v rozpore s § 3 ods. 1 OZ, <<http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=~/Main/TArticles.ascx&phContent=~/ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=0&FragmentId1=3977638&FragmentId2=3977638>> sú upravené v rôznych ustanoveniach Občianskeho zákonníka, <<http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=~/Main/TArticles.ascx&phContent=~/ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=22023>> keďže § 3 Občianskeho zákonníka <<http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=~/Main/TArticles.ascx&phContent=~/ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=0&FragmentId1=3343690&FragmentId2=3977640>> predstavuje tzv. imperfektnú normu. Treba však podotknúť, že v zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka <<http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=~/Main/TArticles.ascx&phContent=~/ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=0&FragmentId1=3977638&FragmentId2=3977638>> nepostačuje akýkoľvek rozpor s dobrými mravmi, alebo akýkoľvek zásah do subjektívnych práv, ktorý nie je celkom v súlade s dobrými mravmi, ale tento zásah musí byť takej intenzity a vážnosti, ktorá je v demokratickej spoločnosti,

aj s ohľadom na verejnú mienku, neakceptovateľná. To len potvrdzuje, že v demokratickej spoločnosti platia písané právne normy a nepísané pravidlá správania sa sú len výnimočným inštitútom, ktorým písané právo dáva náležitú vážnosť.

V danom prípade súd na daný skutkový stav aplikoval aj ustanovenia § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Je neprijateľné, aby sa navrhovateľ po viac ako 14 rokoch domáhal zaplatenia zdravotného poistenia nie voči poisťencovi /poručiteľovi/, ale jeho právnych nástupcov - v tom čase, maloletým dedičom. Navrhovateľ mal dostatok času počas života poručiteľa vymáhať dlžné poistné. A navyše, dedičstvo po poručiteľovi predstavuje sumu vo výške 279,51 eur, ktorú dedia dedičia každý v 1. Súd rovnako poukazuje i na príbuzenský vzťah dedičov voči poručiteľovi, neter a synovec, keď medzi nimi neexistoval žiaden bližší citový vzťah. Odporca v 2. rade je v súčasnosti maloletý a bolo by v rozpore s dobrými mravmi, aby plnil miesto poručiteľa. Vystáva otázka, že pokiaľ by súd návrhu navrhovateľa vyhovel, navrhovateľ má časovo neobmedzené právo domáhať sa svojich nárokov či už voči pôvodnému dlžníkovi - poručiteľovi, resp. voči jeho právnym nástupcom, teda môže kedykoľvek uplatniť svoje nároky, čo je podľa názoru súdu v rozpore s dobrými mravmi, ide o neexistujúci výkon práva, šikanózný, nie za účelom dosiahnutia určitého cieľa, ale v úmysle poškodenia odporcov v 1. a 2. rade. Je rovnako úlohou súdu poskytovať ochranu, zabezpečiť stav právnej istoty aj do budúcnosti, aby nebolo možné v obdobných prípadoch prisúdiť navrhovateľovi viac práv, ako mu patrí, v rozpore s platnými právnymi predpismi.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti ako i citované zákonné ustanovenia, súd návrh navrhovateľa ako nedôvodný v celom rozsahu zamietol.

O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p., podľa ktorého odporcovi 1/ a 2/ z procesného hľadiska patrí náhrada trov konania spočívajúca v trovách právneho zastúpenia podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. a/, b/, § 15 písm. a/ a § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v platnom znení nasledovne:

- prevzatie a príprava zastúpenia.....	23,24 Eur
- písomné podanie na súd - odpor.....	23,24 Eur
- účasť na pojednávaní dňa 12.11.2012.....	5,81 Eur
- písomné vyjadrenie zo dňa 21.01.2013.....	23,24 Eur
- účasť na pojednávaní dňa 11.11.2013.....	23,24 Eur
- režijný paušál 3 x 7,63 Eur.....	22,89 Eur
- režijný paušál 2 x 7,81 Eur.....	15,62 Eur
- cestovné Myjava - Nové Mesto nad Váhom a späť dňa 12.11.2012.....	6,23 eur
- cestovné Myjava - Nové Mesto nad Váhom a späť dňa 11.11.2013.....	4,04 eur
- náhrada za používanie cestných motorových vozidiel :	
Myjava-Nové Mesto nad Váhom a späť dňa 12.11.2012.....- 57 kmx0,183 eur =	10,43 eur
Myjava-Nové Mesto nad Váhom a späť dňa 11.11.2013.....- 57 kmx0,183 eur =	10,43 eur
- náhrada za stratu času dňa 12.11.2013....4 polhodiny x 12,71 eur.....	50,84 eur
- náhrada za stratu času dňa 11.11.2013....4 polhodiny x 13,01 eur.....	52,04 eur
Trovy právneho zastúpenia spolu.....	271,29 eur
- DPH vo výške 20 %	54,26 eur
<hr/> Spolu.....	325,55 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Trenčíne cestou tunajšieho súdu písomne, v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 221 ods. 1 O.s.p., súd rozhodnutie zruší, len ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav
- i) sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
- j) bol odvolacím súdom schválený zmier.

Podľa § 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.